

הַלְכּוֹת קָרִיאָת שֶׁמֶע סִימָן רַלֵּה

קנ באר הגוזה

(^ו) לסתפה (הראב"ד בהגוזה פrk ב מה"ב): ג. "לכתחלה ציריך לkerות קרייאת שמע (^ו כט) מיד בצאת הרכבים, * טזונגה (^ט עד חזי הלילה. (^ט) ואם עבר ואחר וקרא (^ט) עד שלא עלה עמוד השחר, יצא ידי חותמו: ד. ה'קוֹרָא קָרִיאָת שֶׁמֶע של ערבית * אחר שעלה עמוד השחר קדם הנץ החמה (פירוש, יציאת החמה, מענן הנוץ המנזים), (^ט) לא יצא ידי חותמו, אלא אם כן היה אנו, (^ט בגון (^ט שפוד או חולה וכיצד באן). ^וואנו שקרא אז (^ט) לא יאמר השביבנו, דברון שעלה עמוד השחר (^ט אינו זמן שכיבה. הגה אבל אחר הברכות, דהינן, שתים שלפני קרייאת שמע וברכת אהמתה אמרונה (^ט עד השביבנו, אולם טו ומרבי והגוזה מימיוני, וכן לעיל סען נח סעיף ה):

שערן תשובה

ס מיד. עין באר היטב, ושתאגות אורה פין ד האיך וסיטים מה, ואם רצה שלש לkerות עד סמך לעמוד השחר קשות בדור, עין שם, ואין לשוטה כי אם בשיין ציריך ברבר:

תפלאות תגוזות בסימן לרב, בירת יוסף: (^ט) פירוש, ואם נשפר אמר החקלה ומון קדרון, ט� לא, ט"ז:

באור הלכה

ג * זומנה עד חזי הלילה. המכתר סתום קדעת הרמפות והספ"ג, ורלא קדרעת הרשב"א והרא"ש דסבירא להו שלא קמא לאן בחכמים קשוש אג עד חצות. עזון בשאגות אורה פין ד העיון קרעת תרשב"א והרא"ש מבادر יום נמי הדין כן: ג (^ט מיד בצאת הרכבים. דרבני מקדימים למצוות: (^ט עד חזי הלילה. פירוש, דרבנן גדרו שאסרו להआחר בקריאת שמע ביותר מחותם, שלא לאן לידי קלששול, ואם מתאחר מカリ (^ט עבור על דרבני חכמים, אבל עד חוץ לי"א אסורה אס מתאוחר. אלא שלא ברא"ז, וכ"ל, והינו, בירושב ואינו עוסק באכילה זו במלאכה המטדרת, דאלול ואכל או עזק במלאה הפטדרת. ה. ביההיא דסימן לרוב סער ב, מידייא אסר משחטיע זמן קרייאת שמע, וכונן בסייער ב: (^ט כה) ואם עבר ואמר וכ"ר. דמן התויה לחייב זמנה בטל הלילה, דושבבר כל זמן שבין דרמן שוכין משמע: (^ט עד שלא עלה עמוד השחר כ"ו. מושם ולייר בעבר, והינו בפשיעה, נקט עד שלא עלה, אבל בגיןס, אפלו לאחר שעלה השחר רק קדם לתורה ר' ייזא, נמי קורה זמן הצע, ואילו בטל מה שבער זמן כה. ד (^ט לא יוציא כ"ו. דרך דמן התורה ר' ייזא, מכל קוקס הכא, משוד דאיכא עדין מקצת אוניס זגנו ביההיא שעתה, אבל ננטה פרום זמן קרייאת שמע על שאחר כל כה. דלא אתנס בטלו חכמים ממננו מצות קרייאת שמע כל כה. ט אינו יוציא ידי חותמה שוב בקריאתה: (^ט בגון שבוד כ"ו). ואילו ננטה (^ט לא吟ר שעזיע זמן קרייאת שמע, והינו שhort שבות הרכבים ואילו, נמי אינו בטל מזוד, דקסבר עזין יש שעוזת שבותה ביההיא שעתה, ואילו זגנו ביההיא שעתה, אבל ננטה פרום זמן קרייאת שמע כל כה. י פוג ייגו, אבל ננטה פרום זמן מזוד קדם השחר, שי אפשר בשעה קטעה בזוז ?הפה שכרות, (^ט לא הי אונס ולא יציא ידי חותמו: (^ט לא יאמר השביבנו. מתקבר או ר' בטלם, דאבל אס ר' זחה לדלא בתה השביבנו ולהתחליל מן ותקנו בעצה וכ"ר, נמי אינו נכו: (^ט אינו זמן שכיבה. רוצחה לומר, אינו זמן שנני אדם הוילם לשכיב. שהייתה שיד לומר על זה השביבנו, אבל מכל קוקס מקיי זמן שכיבה לעניין מזות עשה דקריאת שמע דכתיב בה בשכיב, דהכוונה כל זמן שניי אדם שביבין עדין יש מקצת צבי אדם שביבין, וכ"ל:

לא יתפלל, דתפלל ערבית יתקנה רק בשוביל לילו, (^ט ומכוון שעלה עמוד השחר יום הוא לכל דבר:

שערן חגיגון

ב (^ט) כן מכאר בפגון אברם לפג' רשות המחייב השקל וכן כתוב המאמר פרקלוי וניטר טופסות שבחן צויר לומר בהפגון אברם שטפישן עד כל הלילה: (^ט) מלעיל סימן רלב עירף קפין אי בפיגון אברם, עין שיש: ג (^ט קבש: (^ט) על ר' פקיד ואיליה ובה, ושות: (^ט) כן משלע מרשב"א פמאיר שהאורי ביל"ב קבבואר הילדה בדור הפתוחין לברוך, ועין מה שכתבנו נקדים באות ח: ד (^ט) פושט אדם ירצה לשירות קרייאת שמע בלא ברכות כקרוא בלילה, וכן משלע מרשב"א מפר מוגרים במשבצות: (^ט) כן קהיא גוזא בתבון עיליל סען צט בשם כפה אודרונס: (^ט) ראי"ש ושער ווסקיט: (^ט) וקבר"ס פרך ג מהלונות גרבלה להלבנה, ושיראי קרייאת שמע קרבנה וושברך ומקרה גוזא בדור האיה שיעתא, אבל ציריך ימי מפרוש השעה פרך ד משנה א קרטשטי שם לר' זילן להחפלה אותה עד גזען, עין שם, וואמת קלא פלילת ערכית האג גאנדר הקרכטה אברם שזונט הוא רק עד עמוד השער, קראתא במלגה דאסוננה, ואיך עין:

לוועור היום: שבק ייח בסלו תשסדו * יום א בא בסלו תשעד * יום גוז חישון תשעד * יום ד יכ תשורי תשדר